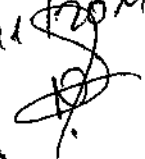
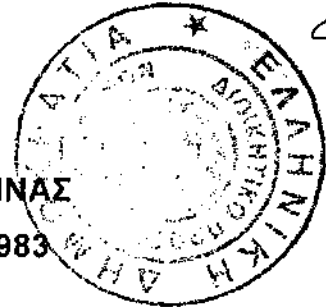

Επεσόθη
3/11/2011

ΓΑΚ 26960/2011

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ Ν.1406/1983
ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΟΛΩΝ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 21 Οκτωβρίου 2011, με δικαστή την Αγγελική Καζάνη, Πρωτοδίκη Δ.Δ. Γραμματέας η Κατερίνα Παλαιολόγου, δικαστική υπάλληλος,

για να δικάσει την ανακοπή με χρονολογία 4.10.2011 (ΓΑΚ 26960/2011),

της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Ανώνυμος Εμπορική Εταιρία Κτηματικών και Πρακτοριακών Επιχειρήσεων», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Κανάρη και Μηλιώνη αρ. 1) και παραστάθηκε με τον πληρεξούσιό της δικηγόρο Μιχαήλ Νταή,

κατά του Δήμου Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης, που εκπροσωπείται από το Δήμαρχό του και παραστάθηκε με τον πληρεξούσιό του δικηγόρο Δημήτριο Παπαβασιλείου.

Κατά τη συζήτηση, οι διάδικοι που παραστάθηκαν ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Η κρίση του Δικαστηρίου είναι η εξής:

1. Επειδή, η ανακόπτουσα εταιρία με την κρινόμενη ανακοπή, για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. τα 3106587 και 3106588 σειράς Α' ειδικά έντυπα παραβόλου), ζητεί την ακύρωση άλλως τη μεταρρύθμιση α) του 37999/2011 προγράμματος αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου αυτής που έχει εκδοθεί από την Διευθύντρια της Ταμειακής Υπηρεσίας του Δήμου Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης, για την ικανοποίηση απαιτήσεων του καθού Δήμου, ύψους 1.472.093,85 ευρώ, καθώς και του συνημμένου σ' αυτό πίνακα χρεών του Προϊσταμένου της Ταμειακής Υπηρεσίας του καθού Δήμου και β) της 689/30.3.2009 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Παναγιώτη

Νταραγιάννη, με την οποία επιβλήθηκε κατάσχεση επί της ακίνητης περιουσίας της ανακόπτουσας εταιρίας, προς ικανοποίηση της προαναφερόμενης οφειλής της προς τον καθού Δήμο καθώς και κατά του συνημμένου σ' αυτήν πίνακα χρεών της Ταμειακής Υπηρεσίας του καθού Δήμου και του Δημάρχου. Η υπό κρίση ανακοπή κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ως άνω έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης και του συνημμένου σ' αυτήν πίνακα χρεών, ασκείται απαραδέκτως, ως δεύτερη, καθόσον κατά αυτής η ανακόπτουσα είχε ασκήσει την από 23.4.2009 ανακοπή της, η οποία απορρίφθηκε με την 918/2010 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός του καθού Δήμου περί κατά τόπο αναρμοδιότητας του Δικαστηρίου, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθόσον με το προσβαλλόμενο πρόγραμμα ως τόπος εκτέλεσης, δηλαδή εκπλειστηριασμού του ακινήτου, ορίσθηκε το Ειρηνοδικείο Αθηνών, στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η ορισθείσα υπάλληλος του πλειστηριασμού και, ως εκ τούτου, αρμόδιο κατά τόπο δικαστήριο για την εκδίκαση της κρινόμενης ανακοπής είναι το Δικαστήριο τούτο. Κατά λοιπά η κρινόμενη ανακοπή ασκείται παραδεκτως και πρέπει να εξετασθεί στην ουσία της.

2. Επειδή, στο άρθρο 2 παρ.1 του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ Α' 90) «Κώδικας Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.)», ορίζονται τα εξής: «Η είσπραξις των δημοσίων εσόδων... ενεργείται ... δυνάμει νομίμου τίτλου», ενώ, στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, ορίζεται ότι: «Νόμιμος τίτλος είναι: α) Η κατά τους κείμενους νόμους βεβαίωσις και ο υπό των αρμοδίων Διοικητικών ή ετέρων κατά νόμον Αρχών προσδιορισμός του εισπρακτέου ποσού, του είδους του εσόδου και της αιτίας δι' ην οφείλεται, β) Η εξ εγγράφων δημοσίων ή ιδιωτικών αποδεικνυόμενη οφειλή, γ) Η εξ εγγράφων δημοσίων ή ιδιωτικών πιθανολογούμενη κατά την έννοιαν του άρθρου 347 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως προς την ύπαρξιν και το ποσόν αυτής οφειλή» Περαιτέρω, στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ορίζεται στο άρθρο 217 παρ.1 ότι: «Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά : α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ) του προγράμματος

πλειστηριασμού...», στο άρθρο 221, ότι: «1. Η ανακοπή ασκείται με δικόγραφο...2. Το δικόγραφο της ανακοπής, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 45, πρέπει απαραίτητως να μνημονεύει με ακρίβεια την προσβαλλόμενη πράξη και τον εκδότη της. Επίσης, πρέπει να περιέχει σαφείς και συγκεκριμένους λόγους, καθώς και σχετικό αίτημα», στο άρθρο 224, ότι: «1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημα της. 2. Κατ' εξαίρεση, ο κατά το νόμο έλεγχος της προσβαλλόμενης πράξης χωρεί και αυτεπαγγέλτως, εκτεινόμενος στο σύνολο της, προκειμένου να διακριβωθεί: α) αν η πράξη έχει εκδοθεί από αναρμόδιο όργανο, ή β) αν υπάρχει παράβαση δεδικασμένου. 3. Κατά τον έλεγχο του κύρους των προσβαλλόμενων με την ανακοπή πράξεων της εκτέλεσης, δεν επιτρέπεται κατ' αυτού ο παρεμπόδιων έλεγχος της νομιμότητας των προηγούμενων πράξεων της εκτέλεσης. 4. Στην περίπτωση της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης, επιτρέπεται ο παρεμπόδιων έλεγχος, κατά το νόμο και τα πράγματα, του τίτλου βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχο του κατά το νόμο και την ουσία ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδικασμένο. 5...», στο άρθρο 225, ότι: «Το Δικαστήριο, αν διαπιστώσει παράβαση νόμου ή ουσιαστικές πλημμέλειες της προσβαλλόμενης πράξης, προβαίνει στην ολική ή μερική ακύρωση ή στην τροποποίηση της. Σε διαφορετική περίπτωση, προβαίνει στην απόρριψη της ανακοπής» και στο άρθρο 228, ότι «1. Η προθεσμία άσκησης, καθώς και η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, εξαιρουμένης της περ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 217.... Στις περιπτώσεις α', β' και δ' του άρθρου 217 και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ανακοπή, μπορεί να υποβληθεί, από τον ανακόπτοντα, αίτηση αναστολής της εκτέλεσης των προσβαλλόμενων πράξεων.....». Εξάλλου, στο άρθρο 1 του ν. 505/1976 (ΦΕΚ 353 Α') ορίζεται ότι: «1. Η επίλυσις των φορολογικών διαφορών και των εν γένει αμφισβητήσεων περί την βεβαίωσιν ...οιουδήποτε αυτοτελούς φόρου, τέλους, δικαιώματος εισφορών ...και προστίμου μεταξύ δήμου ή κοινότητας ... και φορολογουμένου ...ανατίθεται εις τα τακτικά Φορολογικά

Δικαστήρια εις πρώτον και δεύτερον βαθμόν....» και στο άρθρο 3 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: « Σε περίπτωση άσκησης προσφυγής από φορολογούμενο βεβαιώνεται σε βάρος του ποσοστό 40% επί του αμφισβητούμενου ποσού. ...». Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή, κατά το άρθρο 217 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, δεν μπορεί να εξετάσει λόγο ανακοπής που αμφισβητεί τη νομιμότητα και το κατ' ουσία βάσιμο της απαιτήσεως του επισπεύδοντος την αναγκαστική εκτέλεση στην περίπτωση που ο ανακόπτων έχει δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου που αποφαινεται με δύναμη δεδουλευμένου κατά της σχετικής καταλογιστικής πράξης (πρβλ ΣτΕ 2253/2009, 1760/2008, 1868/2005 κ.α.). Επομένως, σε περίπτωση άσκησης ανακοπής κατά προγράμματος πλειστηριασμού, για την είσπραξη δημοτικών τελών και προστίμων, οι ισχυρισμοί που ανάγονται στο ουσία βάσιμο της οφειλής και συγκεκριμένα στην ύπαρξη και στην έκταση αυτής προβάλλονται απαραδέκτως, εφόσον κατά της σχετικής εγγραφής των τελών και της απόφασης επιβολής προστίμου του οικείου Δημάρχου ο ανακόπτων έχει δικαίωμα άσκησης προσφυγής, σύμφωνα με τα προαναφερόμενο άρθρο 1 του ν. 505/1976 και τα άρθρα 63 επ. του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Περαιτέρω από τις προπαρατεθείσες διατάξεις συνάγεται ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να ελέγξει παρεμπιπτόντως το κύρος άλλης προγενέστερης πράξης εκτέλεσης ή του νομίμου τίτλου. Επομένως, επί ανακοπής κατά προγράμματος πλειστηριασμού το δικαστήριο δύναται να εξετάσει μόνο λόγους που πλήττουν το κύρος της προσβαλλόμενης πράξης εκτέλεσης (δηλ. του προγράμματος) και δεν έχει την εξουσία να εξετάσει παρεμπιπτόντως ισχυρισμούς που αφορούν τη βασιμότητα της βεβαιωμένης οφειλής, τη νομιμότητα του τίτλου δυνάμει του οποίου έγινε η ταμειακή βεβαίωση, ούτε και τη νομιμότητα της ταμειακής βεβαίωσης. Εξάλλου, κατά την έννοια των προαναφερόμενων διατάξεων του ν. 505/1976, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 69, 200, 204, 206 και 209 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής κατά των εγγραφών τέλους στους βεβαιωτικούς καταλόγους του Δήμου και των αποφάσεων επιβολής προστίμου αυτών καθώς και η άσκηση της αναστέλλουν

την εκτέλεση των εν λόγω εγγραφών και αποφάσεων κατά ποσοστό 60% του αμφισβητούμενου τέλους και προστίμου, ενώ είναι δυνατή και η αναστολή εκτέλεσης και του λοιπού ποσοστού 40%, για το οποίο δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από τη Δημοτική Αρχή, με απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου, ύστερα από άσκηση σχετικής αίτησης αναστολής εκτέλεσης, το οποίο μπορεί να χορηγήσει και προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης μέχρι την έκδοση της απόφασης για την αίτηση αναστολής. Αν δεν ασκηθεί αίτηση αναστολής κατά των ως άνω εγγραφών και αποφάσεων επιβολής προστίμου των Δήμων, βεβαιώνεται, από τον αρμόδιο Προϊστάμενο της Ταμειακής Υπηρεσίας του Δήμου, ποσοστό 40% του αμφισβητούμενου τέλους και προστίμου και είναι δυνατή η λήψη μέτρων από τον Δήμο προς είσπραξη τους ενώ, μετά την απόρριψη της προσφυγής κατά των σχετικών εγγραφών και αποφάσεων επιβολής προστίμου με οριστική απόφαση του διοικητικού πρωτοδικείου, βεβαιώνεται ταμειακά και το υπόλοιπο ποσοστό 60% αυτών (τέλους και προστίμου). Η απόφαση αυτή, αποτελεί πλέον νόμιμο τίτλο για τη βεβαίωση και είσπραξη του συνολικού ποσού προστίμου. Εξάλλου, μόνη η άσκηση έφεσης κατά της οριστικής απόφασης του διοικητικού πρωτοδικείου δεν διακωλύει τη λήψη μέτρων για την είσπραξη των βεβαιωθέντων ως άνω ποσών, εφόσον δεν έχει ληφθεί αναστολή της οριστικής απόφασης αυτού με βάση τις διατάξεις των άρθρων 206 επ. του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

3. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου, προκύπτουν τα εξής: Με την 689/30.3.2009 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Παναγιώτη Νταραγιάννη, επιβλήθηκε αναγκαστικώς, σε βάρος της ανακόπτουσας εταιρίας για οφειλές της προς τον καθού Δήμο από τέλος κοινοχρήστων χώρων, ύψους 1.472.093,86 ευρώ, πλέον νομίμων προσαυξήσεων και λοιπών εξόδων, κατάσχεση επί ενός οικοπέδου, εκτάσεως 2.780 περίπου τ.μ., μετά της επ' αυτού οικοδομής, που αποτελείται από υπόγειο, ισόγειο και πρώτο (Α') όροφο και δώμα και βρίσκεται στον Δήμο Βουλιαγμένης Αττικής, στο οικοδομικό τετράγωνο (103) και ήδη στην Δημοτική Κοινότητα Βουλιαγμένης του Δήμου Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης. Η δε αξία

του ως άνω εκπλειστηριαζόμενου ακινήτου καθορίσθηκε με το προσβαλλόμενο πρόγραμμα, στο ποσό των 10.000.000 ευρώ και η τιμή πρώτης προσφοράς στο ποσό των 10.500.000 ευρώ, ενώ, περαιτέρω, με το ίδιο πρόγραμμα, ορίσθηκε ημερομηνία πλειστηριασμού η 26^η Οκτωβρίου 2011. Εξάλλου, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στον επισυναπτόμενο στο ως άνω πρόγραμμα πλειστηριασμού πίνακα καθορισμού χρεών προς τον καθού Δήμο, αλλά και από τα λοιπά στοιχεία της δικογραφίας, το προαναφερόμενο συνολικό ποσό οφειλής 1.472.093,86 ευρώ, που αποτελεί το άθροισμα των αναγραφόμενων στον ίδιο πίνακα επιμέρους ποσών οφειλής, προέρχεται από : α) την υπ' αριθ. 341/8.5.1990 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της τέλος κατάληψης κοινόχρηστων χώρων και πρόστιμο ποσού 131.239,91 ευρώ, έτους 1998, κατόπιν έκδοσης των με αριθ. 4314-15/1998 απορριπτικών αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, μετά από άσκηση προσφυγής κατά των σχετικών καταλογιστικών πράξεων (2/1998 απόφαση Δημάρχου και 123/1989 εγγραφή στο βεβαιωτικό κατάλογο), οι οποίες κατέστησαν τελεσίδικες μετά την έκδοση των με αριθ. 592-593/2004 αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (Τμήμα Γ' Πενταμελές), β) την με αριθ. 75/10.9.2003 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της ποσό 103.482,44 ευρώ, προερχόμενο από τέλος κατάληψης κοινόχρηστων χώρων ετών 1999, 2000, 2001 και 2002, σε ποσοστό 40% κατόπιν άσκησης προσφυγής, γ) την υπ' αριθ. 54/5.4.2004 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της τέλος κατάληψης κοινόχρηστων χώρων έτους 2003 ποσού 29.154 ευρώ σε ποσοστό 40% κατόπιν άσκησης προσφυγής, δ) την υπ' αριθμ. 226/30.11.2004 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της τέλος κατάληψης κοινόχρηστων χώρων ετών 1999 και 2000, ποσού 37.857,67 ευρώ και 37.857,67 ευρώ αντίστοιχα, σε ποσοστό 60% κατόπιν έκδοσης των με αριθ. 1657/2003 και 1958/2003 απορριπτικών αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, μετά από άσκηση προσφυγής κατά των σχετικών καταλογιστικών πράξεων, η δεύτερη εκ των οποίων έχει καταστεί τελεσίδικη, λόγω μη άσκησης κατ' αυτής κανενός ένδικου μέσου, σύμφωνα με την με αριθ.

πρωτ. 4489/31.3.2004 βεβαίωση του Προϊσταμένου του Τμήματος Ενδίκων Μέσων του Δ.Π.Πειραιά, ε) την υπ' αριθμ. 203/5.11.2004 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της τέλος κατάληψης κοινόχρηστων χώρων έτους 2004 ποσού 30.616 ευρώ, σε ποσοστό 40% κατόπιν άσκησης προσφυγής, στ) την υπ' αριθ. 202/5.11.2004 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της πρόστιμο λόγω αυθαίρετης κατάληψης κοινόχρηστου χώρου ετών 1999, 2000, 2001, 2002, 2003 και 2004, συνολικού ποσού 326.477,94 σε ποσοστό 40% λόγω άσκησης προσφυγής, ζ) τις υπ' αριθ. 176/5.9.2005, 194/4.9.2006 και 155/7.9.2007 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, με τις οποίες βεβαιώθηκε σε βάρος της τέλος κατάληψης κοινόχρηστων χώρων ετών 2005, 2006 και 2007 ποσού 33.677,60 ευρώ, 34.692,40 ευρώ και 36.429,60 ευρώ αντίστοιχα, σε ποσοστό 40% λόγω άσκησης προσφυγής, η) τις υπ' αριθ. 26/7.2.2006, 24/6.2.2007 και 151/21.7.2008 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, με τις οποίες βεβαιώθηκε σε βάρος της πρόστιμο λόγω αυθαίρετης κατάληψης κοινόχρηστου χώρου ετών 2005, 2006 και 2007 ποσού 67.355,20, 69.384,80 και 72.859,20 ευρώ αντίστοιχα σε ποσοστό 40% λόγω άσκησης προσφυγής, θ) την υπ' αριθμ. 150/21.7.2008 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της τέλος κατάληψης κοινόχρηστων χώρων έτους 2008 ποσού 37.410 ευρώ, σε ποσοστό 40% κατόπιν άσκησης προσφυγής, ι) την υπ' αριθμ. 259/3.11.2008 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της πρόστιμο λόγω αυθαίρετης κατάληψης κοινόχρηστου χώρου έτους 2008, ποσού 74.820 ευρώ, σε ποσοστό 40% κατόπιν άσκησης προσφυγής, ια) την υπ' αριθμ. 152/24.7.2008 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της τέλος κατάληψης κοινόχρηστων χώρων, ποσού 39.267,60 ευρώ, σε ποσοστό 40% κατόπιν άσκησης προσφυγής, ιβ) την υπ' αριθμ. 51/ 29.3.2010 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της πρόστιμο λόγω αυθαίρετης κατάληψης κοινόχρηστου χώρου έτους 2009, ποσού 78.535,20 ευρώ, σε ποσοστό 40% κατόπιν άσκησης προσφυγής, ιγ) την υπ' αριθμ. 173/22.7.2010 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της τέλος κατάληψης κοινόχρηστων χώρων,

έτους 2010, ποσού 39.267,60 ευρώ, σε ποσοστό 40% κατόπιν άσκησης προσφυγής, ιδ) την υπ' αριθμ. 243/4/4/2011 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της πρόστιμο λόγω αυθαίρετης κατάληψης κοινόχρηστου χώρου, ποσού 78.535,20 ευρώ, σε ποσοστό 40% κατόπιν άσκησης προσφυγής, ιε) την 247/23.11.2009 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της πρόστιμο διατήρησης, ποσού 57.958,74 ευρώ και ιστ) την 247/23.11.2009 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της πρόστιμο ανέγερσης και διατήρησης, ποσού 15.437,54 ευρώ. Κατά των ως άνω ταμειακών βεβαιώσεων, και συγκεκριμένα κατά των με αριθμ. 75/10.9.2003, 341/8.5.1990, 54/5.4.2004, 203/5.11.2004, 202/5.11.2004, 226/30.11.2004, 176/5.9.2005, 194/4.9.2006, 155/7.9.2007, 26/7.2.2006 και 24/6.2.2007 πράξεων ταμειακής βεβαίωσης του Δήμου Βουλιαγμένης, καθώς και κατά της προαναφερόμενης έκθεσης κατάσχεσης ακινήτου, η ανακόπτουσα εταιρία άσκησε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά την από 23.4.2009 ανακοπή, η οποία απορρίφθηκε με την 918/2010 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού. Έφεση δε κατά της απόφασης αυτής εκκρεμεί ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (βλ. σχετική 9864/4.10.2011 βεβαίωση του Γραμματέα του Δ' Τμήματος του Δ.Εφ. Πειραιά), η δε ασκηθείσα αίτηση αναστολής εκτέλεσης της 918/2010 δικαστικής απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, απορρίφθηκε με την 97/2010 απόφαση του Δ' Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς (εν συμβουλίω).

4. Επειδή, ήδη, με την κρινόμενη ανακοπή, όπως αυτή αναπτύσσεται με το από 12.10.2011 υπόμνημα, η ανακόπτουσα εταιρία υποστηρίζει κατ' αρχήν ότι ο χώρος επί του οποίου φέρεται η ίδια ότι έκανε αυθαίρετη χρήση και λόγω του οποίου της επιβλήθηκαν τέλη αυθαίρετης κατάληψης κοινόχρηστου χώρου και πρόστιμα από το έτος 1990 και εφεξής, ο οποίος είναι συνολικής έκτασης 3.594,59 τμ και όχι 4.300τμ, όπως ισχυρίζεται ο καθ' ου η ανακοπή Δήμος, δεν είναι κοινόχρηστος, διότι δεν τέθηκε ποτέ σε κοινή χρήση και διότι ανήκει σ' αυτήν από την προκάτοχο της Ζωή Τζάκσον δυνάμει του με αριθ. 1440/31.8.1957 πωλητηρίου συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Νικ. Κροντήρη, ότι μη νομίμως ο καθ' ου η ανακοπή Δήμος ενέγραψε αυτήν στους

βεβαιωτικούς καταλόγους τελών αυθαίρετης κατάληψης κοινόχρηστου χώρου και εξέδωσε σε βάρος της αποφάσεις επιβολής προστίμων, εφόσον δεν υφίσταται τελεσίδικη απόφαση του αρμόδιου πολιτικού δικαστηρίου σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς του φερόμενου ως άνω κοινόχρηστου χώρου. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι μη νομίμως επιβλήθηκε σε βάρος της τέλος κοινόχρηστου χώρου, διότι οι σχετικές κανονιστικές αποφάσεις του Δήμου Βουλιαγμένης δεν έχουν δημοσιευθεί προσηκόντως καθώς και ότι οι αποφάσεις αυτές είναι αναίτιολογητες, καθόσον δεν αναφέρεται σ' αυτές η συνδρομή των κριτηρίων που δικαιολογούν την επιβολή των υψηλών προστίμων. Ακολούθως, ισχυρίζεται ότι μη νομίμως ο καθού Δήμος προέβη σε ταμειακή βεβαίωση, των ως άνω προσών τελών και προστίμων, διότι ουδέποτε κοινοποιήθηκαν σε αυτήν οι σχετικές καταλογιστικές πράξεις, διότι τα ποσά αυτών δεν έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμα, εφόσον κατά των σχετικών καταλογιστικών πράξεων έχει ασκήσει προσφυγές ενώπιον των Διοικητικών Πρωτοδικείων και δεν έχουν εκδοθεί εισέτι τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις προκειμένου να συγκροτηθεί νόμιμος τίτλος. Τέλος, ισχυρίζεται ότι οι ταμειακές βεβαιώσεις, βάσει των οποίων ενεργήθηκε η κατάσχεση του ακινήτου του είναι μη νόμιμες, διότι δεν της επιδόθηκαν ποτέ προκειμένου να λάβει γνώση αυτών και να προβάλλει τους ισχυρισμούς της, σύμφωνα με το άρθρο 20 του Συντάγματος, καθώς και ότι ο πλειστηριασμός του εν λόγω μοναδικού ακινήτου της, πολλαπλάσιας αξίας της οφειλής της προς το Δήμο, αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας καθώς και ότι η έκδοση του προσβαλλόμενου προγράμματος αποτελεί καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος του καθού Δήμου προς είσπραξη των φερόμενων απαιτήσεών του, καθόσον οι απαιτήσεις του αυτές δεν στηρίζονται σε νόμιμο τίτλο.

5. Επειδή, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας απόφασης, το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή, κατά το άρθρο 217 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, δεν μπορεί να εξετάσει λόγο ανακοπής που αμφισβητεί το κατ' ουσία βάσιμο της απαίτησης του επισπεύδοντος την αναγκαστική εκτέλεση στην περίπτωση που ο ανακόπτων έχει δικαίωμα άσκησης προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, το οποίο αποφαίνεται

με δύναμη δεδικασμένου κατά της σχετικής καταλογιστικής πράξης. Συνεπώς, οι ισχυρισμοί της ανακόπτουσας, σχετικά με το ότι ο επίμαχος χώρος δεν είναι κοινόχρηστος και ότι δεν υφίσταται τελεσίδικη δικαστική απόφαση προς τούτο, όπως και οι ισχυρισμοί αυτής σχετικά με τη νομιμότητα της κανονιστικής απόφασης του καθ' ου η ανακοπή Δήμου και των αποφάσεων επιβολής προστίμου του τελευταίου, καθώς και αυτοί σχετικά με το ύψος του βεβαιωθέντος τέλους κατάληψης κοινόχρηστων χώρων πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι. Περαιτέρω, η ανακόπτουσα έχει λάβει γνώση των πράξεων εγγραφής της στον βεβαιωτικό κατάλογο τελών κατάληψης κοινόχρηστου χώρου καθώς και των αποφάσεων επιβολής προστίμου για τα έτη 1999 και εφεξής, πριν την ταμειακή βεβαίωση των σχετικών ποσών, δεδομένου ότι κατ' αυτών έχει ασκήσει εμπροθέσμως προσφυγές, όπως συνομολογεί η ίδια αλλά και όπως προκύπτει και από το συνημμένο πίνακα χρεών, όπου αναγράφονται οι πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, με τις οποίες βεβαιώθηκε σε βάρος της ποσοστό 40% των καταλογισθέντων ποσών τελών και προστίμων καθώς και ποσοστό 60% αυτών, των αριθ. 1657/2003 και 1958/2003 απορριπτικών αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά και των υπ' αριθ. 592-593/2004 αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά. Εξάλλου, νομίμως με τις με αριθ. αριθ. 75/10.9.2003, 54/5.4.2004, 203/5.11.2004, 202/5.11.2004, 176/5.9.2005, 194/4.9.2006, 155/7.9.2007, 26/7.2.2006, 24/6.2.2007, 150/21.7.2008, 259/3.11.2008, 152/24.7.2009, 51/209.3.2010, 173/22.7.2010 και 243/4.4.2011 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης βεβαιώθηκε σε βάρος της ποσοστό 40% του αμφισβητούμενου τέλους και προστίμου λόγω άσκησης προσφυγών εκ μέρους της κατά των σχετικών καταλογιστικών πράξεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 505/1976, εφόσον η ανακόπτουσα, ούτε ισχυρίζεται ούτε αποδεικνύει ότι άσκησε αιτήσεις αναστολής εκτέλεσης κατά των σχετικών καταλογιστικών πράξεων, προκειμένου να αναστείλει την εκτέλεση τους κατά το συγκεκριμένο ποσοστό. Επίσης, νομίμως με τις με αριθ. 341/8.5.1990 και 226/30.11.2004 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης βεβαιώθηκε σε βάρος της, με την μεν πρώτη ολόκληρο το ποσό του αμφισβητούμενου τέλους και προστίμου, με τη δε δεύτερη το 60% αυτού, μετά την έκδοση των με αριθ. 592, 593/2004 απορριπτικών αποφάσεων του

Διοικητικού Εφετείου Πειραιά και των με αριθ. 1657/2003 και 1958/2003 απορριπτικών αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά κατά των σχετικών καταλογιστικών πράξεων, των οποίων δεν προκύπτει ούτε η προσβολή εκ μέρους της ανακόπτουσας με ένδικα μέσα, ούτε η αναστολή τους με απόφαση Δικαστηρίου. Επομένως, οι αντίθετοι ισχυρισμοί της ανακόπτουσας πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Εξάλλου, αβασίμως προβάλλει ότι δεν έλαβε γνώση των ανωτέρω ταμειακών βεβαιώσεων, αφενός διότι άσκησε κατά αυτών την από 23.4.2009 ανακοπή κατά αυτών, επί της οποίας εκδόθηκε η απορριπτική 918/2010 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, αφετέρου διότι, παρίσταται καταχρηστική η εκ μέρους της προσβολή του ισχυρισμού ότι δεν έλαβε γνώση της σχετικής βεβαίωσης, ενόψει του ότι με την άσκηση των προσφυγών, γνώριζε ότι κατά νόμο θα βεβαιωθεί σε βάρος της ποσοστό 40% του χρέους της, αφού δεν ανεστάλη είτε διοικητικά είτε με δικαστική απόφαση η είσπραξη του χρέους της, κατά το μέρος αυτό. Τέλος, ο εκπλειστηριασμός του ακινήτου της, η αξία του οποίου εκτιμήθηκε στο ποσό των 10.000.000 ευρώ και το οποίο, άλλωστε, όπως συνομολογεί η ίδια αποτελεί το μοναδικό περιουσιακό της στοιχείο, συνιστά, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, ανάλογο μέτρο προς είσπραξη της οφειλής της προς τον καθού Δήμο, συνολικού ύψους 1.472.093,86 ευρώ, απορριπτόμενου και του εν λόγω ισχυρισμού της ως αβάσιμου, όπως, αβάσιμος είναι και ο ισχυρισμός της, με τον οποίο προβάλλεται καταχρηστική άσκηση, κατά το άρθρο 281 του Α.Κ., του δικαιώματος του καθού Δήμου να εκπλειστηριάσει το ως άνω μοναδικό της ακίνητο, προκειμένου να εισπράξει τα οφειλόμενα τέλη και πρόστιμα, διότι η κατάχρηση δικαιώματος, σύμφωνα με το ως άνω άρθρο του Αστικού Κώδικα, αφορά την άσκηση ιδιωτικών δικαιωμάτων και δεν γίνεται δεκτή στο δημόσιο δίκαιο (βλ. ΣτΕ 826/2009, 126/2005).

6. Επειδή, τέλος, το αίτημα της ανακόπτουσας περί διόρθωσης του προσβαλλόμενου προγράμματος πλειστηριασμού πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως αόριστο. Και τούτο διότι, πλην της αόριστης αναφοράς στη σελίδα 28 της κρινόμενης ανακοπής περί διόρθωσης της αξίας, σε κανένα άλλο σημείο της υπό κρίση ανακοπής δεν διατυπώνεται ρητώς, όπως το άρθρο 221 του Κ.Δ.Δ. επιτάσσει, αίτημα διόρθωσης του προσβαλλόμενου προγράμματος,

ως προς την αξία του εκπλειστηριαζόμενου ακινήτου, ούτε αμφισβητείται ρητώς η αξία που εκτιμήθηκε το εκπλειστηριαζόμενο ακίνητο, δεδομένου, άλλωστε, ότι η τιμή πρώτης προσφοράς ορίσθηκε στην αντικειμενική του αξία, ούτε προτείνεται ρητώς το ποσό στο οποίο πρέπει να αυξηθεί η αξία του ακινήτου καθώς και το ποσό της πρώτης προσφοράς. Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν υποθεθεί ότι διατυπώνεται αίτημα διόρθωσης, ως προς την αξία, αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Και τούτο διότι, η προσκόμιση της Φ.3635/10546/5.3.2010 έκθεσης εκτίμησης του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών, το περιεχόμενο της οποίας εκτιμάται ελεύθερα (κατ' άρθρο 148 του Κ.Δ.Δ.), χωρίς να συνεπικουρείται από κανένα άλλο έγγραφο αποδεικτικό στοιχείο ή μαρτυρική κατάθεση, δεν κρίνεται ικανή προς απόδειξη μεγαλύτερης αξίας του εκπλειστηριαζόμενου ακινήτου.

7. Επειδή, κατόπιν τούτων και ενόψει του ότι δεν προβάλλονται άλλοι λόγοι κατά του κύρους του προσβαλλόμενου προγράμματος, η κρινόμενη ανακοπή πρέπει να απορριφθεί. Περαιτέρω, πρέπει να καταπέσει υπέρ του Δημοσίου το κατατεθέν παράβολο και να καταδικασθεί η ανακόπτουσα στα δικαστικά έξοδα του καθού Δήμου, ποσού 149 ευρώ, κατ' άρθρον 275 παρ. 1 εδαφ. α' του Κ.Δ.Δ.

ΜΕ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΥΤΕΣ

- Απορρίπτει την ανακοπή.
- Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.
- Καταδικάζει την ανακόπτουσα στα δικαστικά έξοδα του καθού Δήμου, ποσού εκατό σαράντα εννέα (149) ευρώ.

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 26.10.2011.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΖΑΝΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Ακρίβες Αντίγραφο

Αθήνα

2/11/2011

27.10.2011

Ο Προϊστάμενος του τμήματος

Κατερίνα Παλαιολογού
Γ.Ε.